

בשיחוק עם דפנה ברק

הסכמת? מדוע עשית את זה? ומה ענה הגולניסקי הזה? עשיתי את זה כדי שרוריד שווייצר לא יקנה לי את כל הליגה... קיש-קוש אני בכלל אימנתי או את הפועל תל-אביב, ורציתי וווקא למכור שחקנים.

התוצאה: כעצם ההגבלות, התכוונו הכי מנו להוריד את מחירי השחקנים, אבל מה השיגו? בריוק את ההיפך. מכיוון שקבוצות נמנעות לשחרר שחקן, בגלל ההגבלות על רכישת תחליף לו, הפך כל שחקן משוחרר למיצרך יקר!

מוכן שהמצב הזה הוליד פירצה: הקבוצות התחילו להחתים שחקנים ליותר מעונה אחת, כדי שלא יישבו על העברה כעונה הבאה. הפירצה הזאת הולידה מצב כלתינסבל: לא תמיד נרכשו שחקנים מתאימים. לפעמים לא נמצאה התאמה חברתית, לעיתים שחקן נפצע. הקבוצות נותרו תקועות איתם, כמו עצם כגרון.

כך נולדה פירצה נוספת: עליפי תקנון ה- התאחדות הכדורגל מותר להחליף את מש" לוש העברות בשחקן אחר, עד תום הסיבוב הראשון של הליגה. יופי. כך נוצר מצב לא נורמלי: שחקן פצוע או שחקן שלא נמצא מתאים לקבוצה, וקבוצתו רוצה להחליפו, טוחט את האגודה שקנתה אותו. עד שהארון יתרצה ויצרף את חתימתו לטופס — יוצאת לנציגי האגודה, לעיתים, הנשמה.

לולא ההגבלות, יכולנו (מאמני הקבוצות) לייבש את הארון על הספסל, להביא במקומו את מי שחשקה בו נפשנו, מכלי שנרד על ארבע עד שיואל לחתום. הכל מפני שלאנשי בית-דנתניה התחשק לבנות קבוצת-כדורגל טובה!

★ ★ ★

הנה שתי דוגמות הממחישות את האב-סורדים, שלהם גורמות ההגבלות:

מחדל השבוע

השבוע, אם יש מישהו שעדיין אינו יודע, התקיים מישחק-הגמר בגביע- המדינה בכדורגל. זהו חג לכל שוחרי-הספורט ושוב הוכח, בפעם המי-יודע- כמה, שאין תחליף למישחק מלהיב ולאווירת-הקרניבל סביבו. אנחנו רוצים לראות מעל המיקרע את מישחקי מכבי תל-אביב בכדורסל. דווקא על רקע זה לא ייתכן מה שאירע השבוע — שלא שודרה המחצית הראשונה של המישחק בטלוויזיה. היה כאן פיספוס של הזדמנות להחזיר לכל בית בישראל את זודעת-הכדורגל. אינני רוצה להיכנס לפולמוס, מי אשם בתוך הטלוויזיה. אם היתה בעיה כספית כלשהי, או שנוצרה בעיה אירגונית. היה זה תפקידה של התאחדות- הכדורגל לדאוג לכך שהמישחק ישודר בשלמותו. מחלקת-ההסברה של ההת- אחדות היתה צריכה לטפל בכך בעדיפות ראשונה! נינון היה לטיעו במימון השידור על-ידי שימוש בתקציב הפירסום של הטוטו, או תקציב אחר העומד לרשותה של ההתאחדות. חבל.

עצמה ולבנות קבוצה חדשה, תוך כדי תקופת העונש, וספק רב אם היתה יורדת ליגה. כל זה יכול היה לקרות, לולא ההגבלות על ההע- ברות.

● בית"ר ירושלים: ישבתי עם ככ" רים בבית"ר, ומה הסתבר לי, להפתעתי? ש- למרות זכייתה של הקבוצה השבוע בגביע- המדינה — זכייה המעידה על עצמה — עלות המענקים שקיבלו השחקנים היא כפוי- לה (1) מהכנסות המישחק הרביעי. לבית"ר ירושלים היתה עונה כושלת (מ- קום טישעי בליגה, 15 הפסדים, שישה-שיב- עה שחקני-מפתח עוזבים אותם.

בית"ר ירושלים היא קבוצה, החייבת לה- יות בצמרת בגלל הפוטנציאל הרב הטמון בק- הלא-אוהריה המפורסם. כשאין כוכבים — מצ- ביע הקהל ברגליו, ולא מגיע למיגרשים.

בית"ר יכולה היתה עכשיו לבנות עצמה על-ידי רכישת שיבעה שחקנים חדשים, שוב, לולא ההגבלות.

● הפועל תל-אביב. בעונה שהסתיי- מה עכשיו, הוענשה הקבוצה מפני שחרגה מתקנון-התשלומים (לכך אקדיש ריון נפרד). הורידו להם ארבע קודרות ושמונה שחקנים מכמה מישחקים.

במצב נורמלי, לגבי קבוצה בעלת עבר מפואר כמו הפועל תל-אביב, אין זה אסון לאבד ארבע נקודות. קבוצה ברמתה יכולה היתה להחזיר לעצמה את הנקודות ללא כל בעייה. אבל כששמונה שחקנים נמצאים ער- נש, ותחת השם "הפועל תל-אביב" עולה ל- חק קבוצת-נוער (כך קרה מול הפועל חולון)... בכל מדינה שבה הכדורגל הוא מיקצועני, וקורה מיקרה כזה — היתה יכולה הפועל תל-אביב למכור את שני כוכביה שלא נענשו (משה סיני ואלי כהן) תמורת סכומי-עתיק, ותמורת הסכומים האלה — לרכוש שיבעה- שמונה שחקנים אחרים. רבים הם השחקנים שהיו רצים לשחק בשורותיה של קבוצה וידועה כזאת, באיצטדיון בלומפילד. כך יכולה היתה הפועל תל-אביב לשקם את

למה הדג על הצלחת?

ארוחה

שיראזי

אם לא תכמד לסחום את הפה — זה יהיה הסוף שלך.

טיווציה קבוצתית. אמנם אתה כוכב גדול, אבל אין לך רשות לעזוב, כך סתם, את האימוץ!

אז פניתי לשיראזי ושאלתי אותו: שלמה, אתה יודע למה הדג מונח על הצלחת? הוא התבלבל: מה פתאום אתה שואל אותי על דיגים? הסברתי לו: הדג על הצלחת, מפני שהוא פתח את הפה (בלע את הפיתיון ונתפס על-ידי הדיג). אם לא תלמד לסתום את הפה — זה יהיה הסוף שלך!

למחרת, בבוקר המישחק, לקחתי איתי את שיראזי במ- כונית. נסענו לשתות קפה במיסעדת מילאנו.

"היום, פתחתי, רק אתה תביא את הגביע לבית-דנ" "איך — אני? הוא התפלא.

"כן, אתה, עניתי לו, לך יש די כוח וניידות..."

אז הפסקתי לשניה והמשכתי: חוץ מזה, אתה תרים כדורים לאוחנה..."

בדרך-כלל שיחק שיראזי כמגן. שיבצתי אותו במישחק- הגמר כקשר. הוא הרים כדורים לאוחנה. כך לקחנו את הגביע.

אז בית"ר ירושלים שוב זכתה בגביע-המדינה בכדורגל, מול מכבי חיפה.

ב-1985 זכתה בית"ר בגביע, כשניצחה את מכבי-חיפה 0:1. את גול הניצחון הבקיע אלי אוחנה, (מכלן, אורינה...)

בדקה ה-87. אני הייתי אז מאמן בית"ר-ירושלים, והנה הסיפור מאחורי הניצחון.

יומיים לפני המישחק המכריע התאמנו. תירגלנו בעי- טות לשער, כשלפתע התחיל ריב בין אוחנה לבין שלמה שיראזי. הם התווכחו ביניהם מי יבעט באיזה כדור חדש. הריב צבר תאוצה, הווליום עלה, נשמעו ביטויים לא- יפים... פיתאום אלי התרגז והלך לו הביתה. כך סתם, באמצע האימוץ. כדי שלא תהייה כותרות למחרת — "אימוץ בית"ר התפוצץ" — אמרתי לעוזר שלי שימשיך לאמן.

למחרת היתה לנו אסיפה קבוצתית. לא רציתי להתייחס מייד למה שקרה. לכן התחלתי להצרות על "מוטיבוציה קבוצתית". רק אז הגעתי לריב שאירע בין אוחנה לבין שיראזי.

העדתי לאוחנה: ההתנהגות שלך היא אנטי-תיזה למר-

ההגבלות על ההעברות:

הנל בגלל בית"ר נתניה!

מפרשת הזרים, מעלילות ברילובסקי וסילקמן (ראה מדור קודם) — להעברות: אני גורס שלא ניתן להביא שחקנים זרים לליגה הישראלית כל עוד יש הגבלות על תקנון התשלומים ועל העברות של שחקנים כחול- לבן בין הקבוצות השונות.

התאחדות-הכדורגל הישראלית בנויה מ- מרכזים: מכבי, הפועל ובית"ר. כל מרכז ער- שה את החשבון הצד שלו: האם כראי ל"י- או, מה ארויח מזה?"

ההגבלות, שהפכו כיום לחלק מהמציאות של הכדורגל הישראלי, התחילו באורח מיק- רי, כמעט מצחיק.

ב-1985 עלתה בית"ר-נתניה לליגה לאור- מית. היא קנתה את השוער, אבי ליברמן, שלמה קירט וויקי פרץ. נוסף על שלושת הק- נויים, היו לה שתי "השאלות": פורי חלפון ושימעון מחלוף.

אחרי שהחתימו את שלושת הרכישות הח- דשות, רצו בבית"ר להשאיר לעצמם את חלי- פון ומחלוף. משהתברר השיבוץ לעונה הק- רבה, ראו אנשי-בית"ר-נתניה שצפויים להם שני מישחקי-בית מכניסים — ררבי עם מכבי-נתניה ומישחק עם מכבי-חיפה. אנשים הציעו להם לקנות את המישחקים האלה, תמורת מחיר מסויים, ותמורתו לרכוש גם את שתי "השאלות" — מחלוף וחלפון.

לא זאת בלבד, אלא שבית"ר-נתניה "הח- צופה" התחילה להתעניין ברכישת כוכב מהי- שורה הראשונה לשרותיה.

האמביציות האלה עוררו את אנשי מכבי- נתניה. אלה הבינו שהם עלולים להפסיד לא- רק את מחלוף וחלפון, אלא שחקנים-נוספים וקהל רב במיגרשים.

אנשי מכבי-נתניה התחילו לתסוס. אז עוד לא חלה שום הגבלה, מאלה שחלות כיום. נציגי מכבי-נתניה רצו לג- גולניסקי, רכז הכדורגל של הפועל, והציעו לו: "בוא נגביל את מיספר השחקנים המועברים בין קבוצה לקבוצה לשלושה, ואת ההשאלות — לשניים בלבד, עד גיל 21."

ככה זה בארץ. כל אגודה רואה רק את האינטרס הצד שלה.

שיכנעו אותו, עברו עליו — זה הכל, הצ- ליחו. גולניסקי העביר את ההגבלות בכתבי- רינו" (פורום הפועל), והחברה של מכבי- נתניה הפעילו לחצים כמרכזי-מכבי. כך נולדו ההגבלות.

וזהו דוגמה קלאסית של בלימת קבוצה. ומה רצתה, כס"הכל, בית"ר-נתניה? לבי- נות עצמה. להוות מתחרה למכבי נתניה. איזה פשע זה? אגב, נורע לי ששאלו את גולניסקי: מדוע